

Αριθμός Απόφ: 162 /2020

Αριθμός πρωτ.: 1446/2017

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
(Διαδικασία Έκουσίας Δικαιοδοσίας)

Αποτελούμενο από την Ειρηνοδίκη [redacted] την οποία όρισε η Πρόεδρος του Πρωτοδικείου Ηρακλείου και από το Γραμματέα [redacted]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 15 Ιανουαρίου 2019, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: [redacted] του Εμμανουήλ και της Μαρίας, κατοίκου Ηρακλείου, οδός [redacted], με ΑΦΜ [redacted] Δ.Ο.Υ Ηρακλείου, η παραστάθηκε με την πληρεξούσια δικηγόρο της, Μαρία Δαριβιανάκη.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ-ΚΑΘ'ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ-ΚΛΗΣΗ, οι οποίοι έχουν καταστεί διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 Ν. 3869/2010 και 748 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ.):

- 1) Του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία [redacted] [redacted], που εδρεύει στην Αθήνα, οδός [redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του [redacted].
- 2) Της Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [redacted] [redacted] που εδρεύει στην Αθήνα, οδός [redacted] όπως νομίμως εκπροσωπείται, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της [redacted].

ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΜΕΝΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΤΡΙΑ: [redacted] του Εμμανουήλ και της Μαρίας, κατοίκου Ηρακλείου, οδός [redacted] η οποία δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από 28-9-2017 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με Γ.Α.Κ. [redacted], η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε αρχικά για τις 22/2/2018, οπότε κατόπιν

αναβολής προσδιορίστηκε για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από την με αριθμό 3284β'/9.10.2017 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Ηρακλείου Ελένης [REDACTED] που νόμιμα προσκομίζει και επικαλείται η αιτούσα προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της αιτήσεως, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχική δικάσιμο της 22-2-2018 επιδόθηκε νόμιμα κι εμπρόθεσμα στην εγγυήτρια, οπότε κατά τη δικάσιμο αυτή η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε. Έλαβε, έτσι, αυτή γνώση τόσο της δικασίμου όσο και του δικογράφου της αιτήσεως, πλην όμως, δεν εμφανίστηκε στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το οικείο πινάκιο, χωρίς να απαιτείται νέα κλήση της (άρθρα 226 παρ.4 εδ.δ' ΚΠολΔ). Ωστόσο, το Δικαστήριο παρά την απουσία της, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 754 ΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο έκτο του άρθρου 1 Ν.4335/2015, ΦΕΚ Α 87).

Με την υπό κρίση αίτηση, με την οποία η αιτούσα παραιτείται τύποις από την υπ' αριθμ. [REDACTED] προγενέστερη αίτησή της, επικαλούμενη αυτή έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τις πιστώτριες αυτής τράπεζες, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, όπως σαφώς συνάγεται από όλο το περιεχόμενο της αίτησης, ζητεί τη ρύθμιση των χρεών της από το δικαστήριο, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή της κατάσταση, την οποία εκθέτει, με σκοπό την απαλλαγή της απ' αυτά. Τέλος, ζητεί να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ανωτέρω ρύθμισης θα απαλλαγεί των οφειλών της έναντι των αναφερόμενων στην αίτηση πιστωτών της και να απαλλαγεί από τα έξοδα και τις δαπάνες που τυχόν γεννηθούν από την διαδικασία έναντι των καθ' ύλην. Μ' αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση, παραδεκτά και αρμόδια εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου ως αυτό του τόπου κατοικίας της αιτούσας κατά τη

διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρ. 3 Ν. 3869/2010). Για το παραδεκτό της αίτησης τηρήθηκαν όσα προβλέπονται στο άρθρο 4 παρ. 2 Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσης, αφού προσκομίσθηκαν τα αναφερόμενα στην ανωτέρω διάταξη έγγραφα και δηλώσεις. Περαιτέρω, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία διαπιστώθηκε ότι μετά την παραίτησή της εκ της υπ' αριθμ. 803/2017 αίτησής της δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους, ούτε έχει εκδοθεί προγενεστέρως απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών της με απαλλαγή της από υπόλοιπα χρεών, ή οριστική απόφαση που απέρριψε προγενέστερη αίτησή της λόγω δόλου ως προς την περιέλευσή της σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών, ή λόγω δόλιας παράβασης του καθήκοντος αλήθειας (άρ. 13 παρ. 2 Ν. 3869/2010 και 61 παρ. 1 ν. 4549/18). Η κρινόμενη αίτηση, στην οποία περιλαμβάνονται και τα στοιχεία του άρ. 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010, είναι ορισμένη και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρ. 1, 4, 5, 8, 9 και 11 του Ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με τους ν. 4336/15, 4346/15 και 4549/18, οι διατάξεις του οποίου καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς αιτήσεις, πλην του αιτήματος να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση και την προσήκουσα εκτέλεση της δικαστικής ρυθμίσεως των χρεών της, που ασκείται πρόωρα, καθώς η απαλλαγή αυτή αποτελεί αντικείμενο μεταγενέστερης δυναμικής αιτήσεως του οφειλέτη (άρθρο 11 του Ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά τον Ν. 4549/2018) και του αιτήματος περί απαλλαγής από τα δικαστικά έξοδα, καθώς στη διαδικασία του Ν. 3869/2010 δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται (άρθρ. 8 παρ. 6 εδ. β' του Ν. 3869/2010). Συνακόλουθα, η κρινόμενη αίτηση, στην οποία συμπεριλαμβάνονται προς ρύθμιση και απαιτήσεις του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, είναι νόμιμη απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού του δεύτερου των καθ'ών, καθώς (βλ. και την υπ' αριθμ. ΑΠ 1379/2019, site Αρείου Πάγου): Με τη διάταξη του άρθρου 1 του ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 85 παρ. Α1 του ν. 3995/2011, ορίζεται ότι: "1. Φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει χωρίς δόλο σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο

δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής. 2. Δεν επιτρέπεται η ρύθμιση οφειλών οι οποίες: είτε α) έχουν αναληφθεί το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της αίτησης για την έναρξη της διαδικασίας κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 4, είτε β) προέκυψαν από αδικοπραξία που διαπράχθηκε με δόλο, από διοικητικά πρόστιμα, χρηματικές ποινές, φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, τέλη προς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 και 16 του ν. 3586/2007, όπως ισχύουν (Α' 151). 3. Απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη δύναται να γίνει μία μόνο φορά". Εξάλλου ορίζεται στη διάταξη του άρθρου 62 του ν. 2214/1994 "αντικειμενικό σύστημα φορολογίας εισοδήματος και άλλες διατάξεις", ότι για την εξυπηρέτηση και ασφάλιση των τοκοχρεολυτικών δανείων που χορηγούνται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων για την απόκτηση πρώτης κατοικίας από δημοσίους υπαλλήλους, συνταξιούχους και λοιπούς δικαιούμενους κατά την κείμενη νομοθεσία, κάθε δανειζόμενος υποχρεούται να εκχωρήσει υπέρ του δανειστή: α) μέχρι τα 6/10 όλων γενικά των τακτικών μηνιαίων απολαβών του (μισθό, επιδόματα, μηνιαία αναλογία δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα, ΔΙΒΕΕΤ κ.λπ.), β) μέχρι τα 6/10 της κύριας και επικουρικής σύνταξής του και όλων γενικά των μερισμάτων και άλλων παροχών που τακτικά λαμβάνει από τα ασφαλιστικά του ταμεία, γ) από το εφάπαξ βοήθημα που χορηγείται σ' αυτόν από οποιοδήποτε ασφαλιστικό του φορέα ή από την οριζόμενη από την εργατική νομοθεσία αποζημίωση λόγω λύσεως της εργασιακής σχέσεως (παρ. 1). Οι πιο πάνω εκχωρήσεις είναι ισχυρές καταργούμενης κάθε αντίθετης γενικής ή ειδικής διατάξεως (παρ. 2). Τροποποιήσεις και συμπληρώσεις του άρθρου 25 του ν. 2214/1994 επέφεραν οι νόμοι 3453/2006 και 3867/2010. Κατά το άρθρο 25 παρ. 6 του ν. 3867/2010 με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων μπορεί ύστερα από αίτηση του υποχρέου να καθορίζονται όροι εξυπηρέτησης, επιμέρους συμφωνίες των δανειακών συμβάσεων και η διευθέτηση των τόκων υπερημερίας των μη κανονικά εξυπηρετούμενων οποιουδήποτε είδους δανειακών συμβάσεων που έχει χορηγήσει προς φυσικά πρόσωπα το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 υπάγονται και οφειλές από στεγαστικά

δάνεια, τα οποία το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων χορήγησε σε υπαλλήλους που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις της κείμενης νομοθεσίας και τα οποία δάνεια οι δανειολήπτες εξοφλούν με επιτρεπόμενη κατά νόμο προεκχώρηση του οριζόμενου ποσοστού των μηνιαίων απολαβών τους. Ο νόμος με την άνω ρύθμιση θέλησε να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του χρηματικές οφειλές από δάνεια προς όλους τους πιστωτές (ιδιώτες και μη), στην περίπτωση δε που ήθελε να εξαιρέσει από το νόμο τις εκ δανείων οφειλές προς το ανωτέρω πιστωτικό ίδρυμα θα το είχε πράξει ρητά, όπως έπραξε με την προσθήκη της γ' περίπτωσης στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του νόμου με το άρθρο 20 παρ. 15 του Ν. 4019/2011, όπου προβλέφθηκε εξαίρεση από την προκείμενη ρύθμιση των χορηγούμενων δανείων σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 και 17 του Ν. 3588/2007, ενώ, ούτε στις προβλεπόμενες εξαιρέσεις του άρθρου 1 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, συμπεριλαμβάνεται η οφειλή προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Εξάλλου, δεν προκύπτει εξαίρεση ούτε από τη ρύθμιση του άρθρου 25 παρ. 6 του Ν. 3867/2010, με την οποία παρέχεται η δυνατότητα στο δανειολήπτη να ζητήσει-επιτύχει με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Π. και Δ. ευνοϊκότερους όρους εξυπηρέτησεως των δανειακών συμβάσεων (ΑΠ 1031/2015). Σε κάθε περίπτωση, η εξαίρεση των δανείων του Τ.Π. και Δ. από τη ρύθμιση του Ν. 3869/2010, θα προσέκρουε στην αρχή της ισότητας, που προβλέπεται από το άρθρο 4 του Συντάγματος, γι' αυτό οι δανειολήπτες του εν λόγω Ταμείου, σε σχέση με τους δανειολήπτες των υπολοίπων πιστωτικών ιδρυμάτων, θα στερούνταν των ευνοϊκών διατάξεων του Ν. 3869/2010, καθότι από το Ν. 3867/2010 δεν προκύπτουν ευνοϊκές διατάξεις ανάλογες του Ν. 3869/2010, καθώς το άρθρο 25 παρ. 6 του Ν. 3867/2010, όπως προαναφέρθηκε, προβλέπει όρους διευκόλυνσης και εξυπηρέτησης των δανείων, όχι όμως και απαλλαγή, όπως προβλέπει ο Ν. 3869/2010. Επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, θα εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την δέουσα εκτίμηση της χωρίς όρκο κατάθεσης της αιτούσας (οι καθ' ων δεν εξέτασαν μάρτυρα), η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που προσκομίστηκαν στον φάκελο της κρινόμενης υπόθεσης, τα οποία οι διάδικοι επικαλούνται, άλλα εκ των οποίων μνημονεύονται ρητά στην παρούσα και άλλα όχι, χωρίς όμως

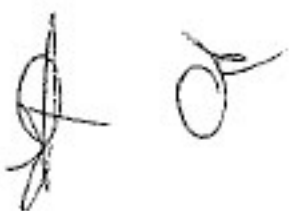
να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική εκτίμηση της διαφοράς, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι [REDACTED] σήμερα και είναι άγαμη, μητέρα ενός ανηλίκου τέκνου, [REDACTED] σήμερα, του οποίου η διατροφή βαρύνει κατά το μεγαλύτερο μέρος εκείνη, καθώς ο υπόχρεος πατέρας αυτού καταβάλλει ελάχιστα ποσά για τη διατροφή του. Συγκεκριμένα, δυνάμει της με αριθμό 422/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, η επιμέλεια του ανηλίκου τέκνου ανατέθηκε στην αιτούσα, ενώ ο πατέρας, [REDACTED] υποχρεώθηκε στην καταβολή του ποσού των 250,00 ευρώ μηνιαίως ως διατροφή του τέκνου του, τα οποία, όμως, δεν καταβάλλει με συνέπεια. Ενδεικτικά, από τον Μάιο του 2018 έως σήμερα έχει καταβάλει μόνον το ποσό των 400 ευρώ (αντί του ποσού των $250 \times 9 = 2.250$ ευρώ), κι ως εκ τούτου το ποσό των 250 ευρώ λόγω της μη τακτικής καταβολής του δεν δύναται να θεωρηθεί ότι προσμετράται στο μηνιαίο εισόδημα της αιτούσας. Η αιτούσα εργάζεται από το 1999 ως [REDACTED] στην [REDACTED] [REDACTED]. Οι μηνιαίες αποδοχές της ανέρχονταν κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης στο ποσό των 897,00 ευρώ, ενώ σήμερα μετά την άρση της παρακράτησης από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, που διατάχθηκε με την από 22-11-2017 προσωρινή διαταγή της Ειρηνοδίκη Ηρακλείου, ανέρχεται στο ποσό των 1.202,00 ευρώ. Αντίθετα, τα εισοδήματά της από την εργασία της ανέρχονταν κατά το έτος 2009 στο ποσό των 1.633,08 ευρώ μηνιαίως, στο ποσό των 1.776,08 ευρώ μηνιαίως το έτος 2010, στο ποσό των 1.790,00 ευρώ το έτος 2011 συμπεριλαμβανομένων δώρων και επιδομάτων. Έκτοτε, όμως, επήλθε μείωση τους, αφού το έτος 2012 οι αποδοχές της ανήλθαν στο ποσό των 1.423,25 ευρώ μηνιαίως, το έτος 2013 στο ποσό των 1.335,00 ευρώ μηνιαίως, το έτος 2014 στο ποσό των 1.228,00 ευρώ μηνιαίως, το έτος 2015 στο ποσό των 1.234,00 ευρώ μηνιαίως και το έτος 2017 στο ποσό των 1.358,00 ευρώ. Το εισόδημά της, επίσης, προσαυξανόταν στο παρελθόν-μέχρι το 2016-και κατά το ποσό των 200 ευρώ από την εκμίσθωση ενός διαμερίσματος, στο οποίο, όμως, στη συνέχεια μετεγκαταστάθηκε η ίδια και το παιδί της και αποτελεί σήμερα την κύρια και μοναδική της κατοικία. Συγκεκριμένα, διαμένει σε ένα διαμέρισμα ισογείου, συνολικού εμβαδού 75,98 τ.μ., το οποίο κείται επί οικοπέδου συνολικού εμβαδού 254,84 τ.μ. που βρίσκεται στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Ηρακλείου, της περιφέρειας του Ειρηνοδικείου και Υποθηκοφυλακείου

Ηρακλείου, εντός της πόλεως του Ηρακλείου στη συνοικία [REDACTED] επί της οδού [REDACTED]. Το ακίνητο αυτό, το οποίο κτίστηκε το 1976, απέκτησε η αιτούσα δυνάμει του υπ' αριθμ. [REDACTED] συμβολαίου γονικής παροχής και δωρεάς των γονέων της εν ζωή της ψιλής κυριότητας του συμβολαιογράφου Ηρακλείου [REDACTED], νομίμως μεταγεγραμμένου, σε συνδυασμό με το υπ' αριθμ. [REDACTED] συμβολαίου παραίτησης των γονέων της από το δικαίωμα επικαρπίας του ίδιου ως άνω συμβολαιογράφου. Η αντικειμενική αξία της παραπάνω περιγραφόμενης κατοικίας ανέρχεται στο ποσό των 49.235,04 ευρώ, όπως υπολογίζεται στην δήλωση ενιαίου φόρου ακινήτου (ΕΝΦΙΑ 2018) που προσκομίζεται. Επίσης, δυνάμει του ίδιου ως άνω συμβολαίου έχει αποκτήσει στην ίδια πολυκατοικία (αρ.σύστασης 15.641/1994), την ψιλή κυριότητα κατά ποσοστό 50% ενός διαμερίσματος πρώτου ορόφου, εμβαδού 86,69 τ.μ., καθώς και ενός διαμερίσματος δευτέρου ορόφου, εμβαδού 75,98 τ.μ.. Άλλο αξιόλογο περιουσιακό στοιχείο δεν διαθέτει η αιτούσα. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι αυτή, για να καλύψει κυρίως στεγαστικές αλλά και καταναλωτικές της ανάγκες σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία δεν εξαιρούνται από το νόμο και θεωρούνται κατά πλάσμα του νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 § 3 ν. 3869/2010 με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα, υπολογίζονται δε με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο αυτό (Κρητικός ο.π. σελ.99), με εξαίρεση τις απαιτήσεις, που είναι εξασφαλισμένες με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματο δικαίωμα, οι οποίες και συνεχίζουν να εκτοκίζονται μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης επί της αίτησης με επιτόκιο ενήμερης οφειλής (άρθρο 6 παρ. 3 του ν.3869/2010). Συγκεκριμένα, οφείλει: 1) Στην πρώτη των καθ' ων: α) το ποσό των 21.262,74 ευρώ από τη με αριθμό [REDACTED] σύμβαση στεγαστικού δανείου. Η απαίτηση αυτή της πιστώτριας έχει εξασφαλισθεί με εμπράγματη ασφάλεια και ειδικότερα με την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης σειράς 1/α επί της παραπάνω περιγραφόμενης κύριας κατοικίας της αιτούσας για ποσό 48.000 ευρώ, β) το ποσό των 29.057,14 ευρώ από τη με αριθμό [REDACTED] σύμβαση στεγαστικού δανείου. Η απαίτηση αυτή της πιστώτριας έχει εξασφαλισθεί με εμπράγματη ασφάλεια και ειδικότερα με την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης

σειράς 2/β επί της παραπάνω περιγραφόμενης κύριας κατοικίας της αιτούσας για ποσό 14.400 ευρώ, γ) το ποσό των 2.954,92 ευρώ από τη με αριθμό [REDACTED] ευρώ και 2) Στο δεύτερο των καθ' ων το ποσό των 9.554,52 ευρώ από την με αριθμό [REDACTED] σύμβαση δανείου μικροεπισκευών. Ακολούθως, αποδείχθηκε ότι το ποσό της ενήμερης μηνιαίας δόσης για την αποπληρωμή των δανείων αυτών ανερχόταν στο ποσό των 800,00 ευρώ περίπου, το οποίο η αιτούσα από το έτος 2012 δεν είναι σε θέση να καταβάλει. Στην κατάσταση δε αυτή η αιτούσα έχει περιέλθει ένεκα της μείωσης των εισοδημάτων της, όπως ανωτέρω καταδείχθηκε, λόγω της διάσπασης της συμβίωσης με τον πατέρα του τέκνου της αλλά και του γεγονότος ότι έχουν αυξηθεί ραγδαία οι δαπάνες διαβίωσης των ελληνικών νοικοκυριών με την επιβολή άμεσων και έμμεσων φόρων (ΕΝΦΙΑ, αύξηση ΦΠΑ, εισφορά αλληλεγγύης κ.α). Η κατάσταση δε αυτή είναι γενική αλλά και μόνιμη, καθώς δεν αναμένεται αύξηση του οικογενειακού της εισοδήματος κατά το προσεχές μέλλον, ενόψει των μνημονιακών νόμων που περιορίζουν ολοένα τις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων αλλά και της αύξησης του ΦΠΑ στα καταναλωτικά αγαθά και της γενικότερης φορολογικής και ασφαλιστικής πολιτικής που εφαρμόζεται στη χώρα μας. Η αδυναμία της αυτή κατά τ' ανωτέρω δεν οφείλεται σε δόλο, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η σχετική ένσταση που προέβαλαν οι καθών περί δολιότητας κατά το χρόνο ανάληψης των δανείων, αφού ο δανεισμός της ήταν ανάλογος των εισοδημάτων της κατά τον χρόνο αυτό, ενώ έχει αποπληρωθεί σημαντικό τμήμα του κεφαλαίου αυτών. Τέλος, ουδόλως αποδείχθηκε ότι η ίδια περιήγαγε τον εαυτό της σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής, αφού δεν αποδείχθηκε ούτε η αύξηση των πιστώσεων της κατά τα τελευταία έτη ούτε η εκποίηση περιουσιακών της στοιχείων ή με οποιοδήποτε τρόπο απεμπόληση περιουσιακών της δικαιωμάτων. Ακόμη, η προταθείσα ένσταση ότι η κρινόμενη ασκείται καταχρηστικά, διότι η αιτούσα, εκμεταλλευόμενη την γενικότερη οικονομική κρίση επιχειρεί να ρυθμίσει τις οφειλές της με το Ν. 3869/2010, με απώτερο σκοπό την διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους των οφειλών της, θα πρέπει να απορριφθεί, καθ' όσον τα ανωτέρω περιστατικά, με βάση τα κατά την κρίση του Δικαστηρίου αποδειχθέντα δεν πληρούν το πραγματικό του κανόνα δικαίου της διάταξης του άρθρου 281 Α.Κ. Με βάση τα προλεχθέντα, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του νόμου 3869/2010 και ειδικότερα αυτή των αρθ. 8 παρ. 2 με τον ορισμό δόσεων και του

άρθρου 9 παρ. 2. Ειδικότερα, το μέσον μηνιαίο εισόδημα της αιτούσας, ανέρχεται στο ποσό των 1.202,00€ περίπου, ενώ οι μηνιαίες βιοτικές ανάγκες της (διατροφή, ένδυση, υπόδηση, λειτουργικά έξοδα κατοικίας, μετακινήσεις, επισκευή και συντήρηση οικιακού εξοπλισμού, είδη οικιακής κατανάλωσης και ατομικής φροντίδας, μόρφωση, υπηρεσίες τηλεφωνίας, εκπαίδευσης, κοινωνικής προστασίας και οικονομικές υπηρεσίες), προσδιορίζονται από το παρόν Δικαστήριο κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας σε συνδυασμό με τον πίνακα για τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης δημοσιευμένες στην ιστοσελίδα www.taxheaven.gr στο ποσό των 1.000,00€ κατά μέσο όρο, δεδομένου ότι επιβαρύνεται αποκλειστικά με την ανατροφή ενός ανηλικού τέκνου, για το οποίο δεν λαμβάνει διατροφή. Συνεπώς, ενόψει των ανωτέρω και λαμβανομένου υπόψιν ότι οι οφειλέτες πρέπει να περιορίσουν τις δαπάνες τους στα απολύτως απαραίτητα, το μηνιαίο δυνάμενο να καταβληθεί από την αιτούσα προς τους πιστωτές της χρηματικό ποσό, ανέρχεται στο ποσό των 200 ευρώ. Το ανωτέρω ποσό θα καταβάλλεται προς τους πιστωτές της για χρονικό διάστημα τριών ετών και στο τέλος της ρύθμισης θα έχει καταβληθεί συνολικά το συνολικό ποσό των 7.200 ευρώ (200X36 μήνες). Επιπροσθέτως, δυνάμει της από 22.11.2017 προσωρινής διαταγής του Δικαστηρίου αυτού περιελήφθη διάταξη, με την οποία υποχρεώθηκε αυτή σε προσωρινές μηνιαίες καταβολές προς τις μετέχουσες ποσού 250,00 ευρώ μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της κρινόμενης αιτήσεως, αρχής γενομένης από την 1-12-2017. Σε συμμόρφωση στην προσωρινή αυτή διαταγή αλλά και στο νόμο (βλ. άρθρο 4 παρ. 6 περ. α' του ν. 3869/2010 όπως τροποποιήθηκε με το νόμο 4336/2015 και 4346/2015) η αιτούσα έχει καταβάλει στην πρώτη των καθ' ων το συνολικό ποσό των 2.331,78 και στο δεύτερο το ποσό των 418,11 ευρώ. Οι προσωρινές αυτές μηνιαίες καταβολές, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθ. 5 παρ. 3 και 8 παρ. 2 εδ. γ' ν. 3869/10, όπως ισχύει μετά το ν. 4549/18, οι οποίες κατά τη διάταξη του άρθ. 68 παρ. 8 αυτού εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη της ισχύος του, συνυπολογίζονται στις καταβολές του άρθ. 8 παρ. 2 με τον επιμερισμό τους στις μηνιαίες δόσεις της οριστικής ρύθμισης κατά τον τρόπο που ορίζεται στις διατάξεις αυτές (βλ. Κρητικός, Συμπλήρωμα στην 4^η έκδοση του έτους 2016, Ρύθμιση Οφειλών Υπερχρεωμένων Φυσικών Προσώπων, σελ. 93). Έτσι, από το συνολικό ποσό

των προσωρινών καταβολών ποσού 2.749,89 ευρώ, διαιρούμενο δια του πλήθους των δόσεων της οριστικής ρύθμισης ($2.749,89 / 36 = 77,00$), η μηνιαία δόση των 200,00 ευρώ μειώνεται στο ποσό των 123,00 ευρώ, το οποίο θα καταβάλλεται το πρώτο δεκαπενθήμερο εκάστου μηνός και για τρία χρόνια, συμμέτρως προς τις ανωτέρω οφειλές της αιτούσας. Εν συνεχεία, η παραπάνω πρώτη ρύθμιση θα πρέπει να συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, για την εξαίρεση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, αφού: α) υπάρχει ακίνητο που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία, για το οποίο υποβάλλεται αίτημα εξαίρεσης από την εκποίηση, ενώ υποβλήθηκε στο Δικαστήριο σχέδιο διευθέτησης, β) η αιτούσα έχει εισόδημα 1.200 ευρώ που δεν υπερβαίνει το 170% των εύλογων δαπανών διαβίωσης ($758 * 170 / 100 = 1.288$ ευρώ), γ) Η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας της δεν υπερβαίνει το ποσό των 200.000 για άγαμο οφειλέτη με ένα τέκνο (Κρητικός, ό.π., σελ. 417, αρ. 101). Εν προκειμένω, η αντικειμενική αξία του διαμερισμάτος της ανέρχεται στο ποσό των 49.235,04 ευρώ, όπως ανωτέρω ελέχθη και δ) οι πιστωτές στα πλαίσια του άρθρ. 338 ΚΠολΔ δεν απέδειξαν ως όφειλαν ότι η αιτούσα δεν ήταν συνεργάσιμος δανειολήπτης βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας των τραπεζών κι ότι θα πρέπει συνεπεία αυτού να απορριφθεί το σχετικό αίτημα περί προστασίας της κύριας κατοικίας της. Ακολούθως, βάσει του άρθρ. 9 παρ. 2 εδ β' σημασία πλέον για το τι θα καταβάλλει ο οφειλέτης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του έχει η εμπορική αξία αυτής μειωμένη κατά τα έξοδα της εκτέλεσης (βλ. αρθρ. 954 παρ. 2 και 993 παρ. 2 εφ γ' ΚΠολΔ). Στα πλαίσια της ρύθμισης αυτής του αρθ. 9 παρ. 2 ν. 3869/10, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές ίσες με το ποσό του ανταλλάγματος που θα επιτυγχανόταν από την αναγκαστική εκποίηση του ακινήτου της κατοικίας της αιτούσας. Ειδικότερα, η εμπορική αξία της ανωτέρω περιγραφόμενης κατοικίας, λαμβανομένων υπόψη της θέσης (κοντά στο κέντρο του Ηρακλείου), του εμβαδού της (76 τ.μ. κατοικία), της παλαιότητάς της (έτος κατασκευής 1976), της αντικειμενικής της αξίας, τις τιμές πώλησης των ακινήτων, οι οποίες δεν υπολείπονται της αντικειμενικής αξίας τους, όπως προέκυψε μετά από αυτεπάγγελτη αναζήτηση του Δικαστηρίου σε ιστοσελίδες πώλησης-αγοράς που βρίσκονται στην περιοχή κι έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά, ανέρχεται σε ποσό των 50.000,00 ευρώ. Το ποσό στο οποίο εκτιμάται ότι θα εκποιηθεί στα πλαίσια αναγκαστικής εκτέλεσης (αρθ. 993 παρ. 2 εδ. γ' και 954 παρ. 2 εδ. γ' ΚΠολΔ), λόγω των συνθηκών της αγοράς ανέρχεται στο ποσό αυτό της εμπορικής του αξίας,

δηλαδή στο ποσό των 50.000 ευρώ. Τα έξοδα εκτέλεσης (αμοιβή και έξοδα δικαστικού επιμελητή, αμοιβή υπάλληλο του πλειστηριασμού κλπ) ανέρχονται σε 5.000 ευρώ. Επομένως, το ποσό αυτό των 45.000 ευρώ (45.000 – 5.000) αποτελεί το υποχρεωτικό κατά το νόμο αντάλλαγμα για τη διάσωση της κατοικίας και αποτελεί τη βάση για τον υπολογισμό του ποσού των μηνιαίων δόσεων. Ο χρόνος αποπληρωμής του ποσού αυτού θα πρέπει να οριστεί σε 20 χρόνια, λαμβανομένων υπόψη του ύψους του χρέους που πρέπει να πληρώσει η αιτούσα για τη διάσωση της κατοικίας της, της οικονομικής της δυνατότητας, της ηλικίας της, αλλά και της συμβατικής διάρκειας των χρεών της. Έτσι, το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης διαμορφώνεται σε 208,00 ευρώ (45.000 δια 240). Η ρύθμιση αυτή θα ξεκινήσει τον Μάρτιο του 2020 και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Όσον αφορά τη διανομή του ποσού των μηνιαίων δόσεων ο ν. 4346/15 παραπέμπει στην αναλογική εφαρμογή των διατάξεων των άρθρ. 974 επ., 1007 ΚΠολΔ, περί διανομής του πλειστηριάσματος επί αναγκαστικού πλειστηριασμού σε περίπτωση μη επάρκειάς του, με βάση την ύπαρξη ή μη προνομίων για τις απαιτήσεις των πιστωτών, με την οποία συνδέεται το μέγεθος της ικανοποίησης κάθε κατηγορίας (γενικών ή ειδικών προνομιούχων και ανεγγύων) κατά την αναλογία και τον τρόπο που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρ. 976 ΚΠολΔ. Σύμφωνα με την παράγραφο 2β άρθρου 9 ν. 3869/2010, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 62 παρ. 3 του ν. 4549/2018 και η οποία σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 68 των μεταβατικών διατάξεων του τελευταίου, εφαρμόζεται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του νόμου, ήτοι κατά την 14^η-06-2018, «Κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της παραγράφου 2 του άρθρου 8 το δικαστήριο κατανέμει το ποσό που μπορεί να καταβάλει ο οφειλέτης μεταξύ της ρύθμισης οφειλών του άρθρου 8 και του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου, διασφαλίζοντας ότι οι πιστωτές δεν θα βρεθούν χωρίς τη συναίνεσή τους σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν, στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης». Εν προκειμένω, από τη μηνιαία δόση του

ποσού των 200,00 ευρώ, ποσό 208,00 ευρώ, θα έπρεπε να αποτελεί τη δόση της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2. Όμως μία τέτοια ρύθμιση, αντιβαίνει στο πρώτο κριτήριο που θέτει ο νόμος περί μέγιστης μηνιαίας δυνατότητας αποπληρωμής του οφειλέτη. Με δεδομένο, ότι μετά την τροποποίηση του ν. 3869/2010 με το ν. 4549/2018, δεν προβλέπεται η χορήγηση περιόδου χάριτος ανάμεσα στις δύο ρυθμίσεις του άρθρου 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2, γεγονός που επισημαίνεται και στην αιτιολογική έκθεση του ως άνω νόμου, θα πρέπει κατά το χρονικό διάστημα της ρύθμισης του άρθρου 8 να κατανεμηθούν οι δόσεις της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 και του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 3869/2010. Μοναδική περίπτωση να συντρέχουν οι δύο ρυθμίσεις, με την ταυτόχρονη τήρηση των δύο κριτηρίων, ήτοι της μέγιστης δυνατότητας πληρωμής και της μη χειροτέρευσης της θέσης της πιστώτριας σε σχέση με το ποσό που έχει οριστεί να λάβει ως αντάλλαγμα για τη διάσωση της κατοικίας, είναι ένα μόνο μέρος του ποσού που θα καταβάλλει κατά το χρονικό διάστημα της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2, να αφορά τη δόση του άρθρου 9 παρ. 2 και εν συνεχεία, για τα υπόλοιπα έτη της ρύθμισης για τη διάσωση της κατοικίας, να καταβάλλεται κανονικά η μηνιαία δόση ως αντάλλαγμα που ορίστηκε για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του. Στην προκειμένη περίπτωση, ορίστηκε το ποσό των 200,00 ευρώ, ως η μηνιαία δυνατότητα αποπληρωμής, σύμφωνα με τα ανωτέρω. Μετά δε το συνυπολογισμό των καταβολών που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει της προσωρινής διαταγής, η μηνιαία δόση για τη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2, ανήλθε στο ποσό των 123 ευρώ. Έτσι, από το ποσό των 200 ευρώ που ορίστηκε η μηνιαία ικανότητα αποπληρωμής της αιτούσας, ποσό 123,00 ευρώ αποτελεί τη δόση για τη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2, όπως προαναφέρθηκε και συνεπώς το απομένον υπόλοιπο των 77,00 ευρώ μηνιαίως, αποτελεί τη δόση για τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 για τη διάσωση της κατοικίας. Όσον αφορά τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2, μετά το πέρας των τριών ετών, η αιτούσα θα έχει καταβάλει το ποσό των 2.772,00 ευρώ (77X36), το οποίο θα πρέπει να αφαιρεθεί από το συνολικό ποσό των 45.000 ευρώ, που ορίστηκε ως αντάλλαγμα για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της. Έτσι, το αντάλλαγμα που πρέπει να καταβάλει διαμορφώνεται στο ποσό των 42.228,00 ευρώ και η μηνιαία δόση για το εναπομείναν χρονικό διάστημα των 17 ετών (42.228/204) στο ποσό των 207,00 ευρώ. Τέλος, τα ποσοστά εξ αδιαιρέτου της ψιλής κυριότητας στα παραπάνω περιγραφόμενα διαμερίσματα που διαθέτει η αιτούσα προσδοκείται ότι δε θα συγκεντρώσουν αγοραστικό

ενδιαφέρον, και γι' αυτό το λόγο κατά την κρίση του Δικαστηρίου, καθώς η εκποίηση τους- λαμβανομένων υπόψιν και των εξόδων εκποίησης τους- κρίνεται απρόσφορη, πρέπει να εξαιρεθούν από την εκποίηση. Συνεπώς, η κρινόμενη αίτηση, απορριπτομένων των ενστάσεων των πιστωτών, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας κατά τα ως άνω οριζόμενα, με σκοπό την απαλλαγή της σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 του ν.3869/2010, με την τήρηση των όρων της ρύθμισης. Τέλος, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του Ν.3869/2010 ούτε ορίζεται παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας εκ μέρους των διαδίκων που δικάσθηκαν ερήμην, καθώς δυνατότητα άσκησης τέτοιας ανακοπής δεν παρέχεται από το νόμο (άρθρο 14 του Ν. 3869/2010).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει την αίτηση απούσης της εγγυήτριας και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται την αίτηση κατά ένα μέρος.

Ρυθμίζει κατά τρόπο οριστικό τα χρέη της αιτούσας προς τους καθ' ων και καθορίζει τις επί τριετία καταβολές του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 προς αυτούς στο ποσό των 123, 00 μηνιαίως, αρχής γενομένης από τον Μάρτιο του 2020.

Εξαιρεί της εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσας, και συγκεκριμένα ένα διαμέρισμα ισογείου, συνολικού εμβαδού 75,98 τ.μ., το οποίο κείται επί οικοπέδου συνολικού εμβαδού 254,84 τ.μ. που βρίσκεται στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Ηρακλείου, της περιφέρειας του Ειρηνοδικείου και Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου, εντός της πόλεως του Ηρακλείου στη συνοικία [REDACTED] το οποίο ανήκει κατά ποσοστό 100% στην αιτούσα δυνάμει του υπ' αριθμ. [REDACTED] συμβολαίου γονικής παροχής και δωρεάς των γονέων της εν ζωή της ψιλής κυριότητας του συμβολαιογράφου Ηρακλείου [REDACTED] νομίμως μεταγεγραμμένου, σε συνδυασμό με το υπ' αριθμ. [REDACTED] συμβολαίου παραίτησης των γονέων της από το δικαίωμα επικαρπίας του ίδιου ως άνω συμβολαιογράφου.

Επιβάλλει στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει για την αμέσως παραπάνω αιτία, το συνολικό ποσό των σαράντα πέντε χιλιάδων (45.000€), η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε χρονικό διάστημα είκοσι ετών (20 έτη), το οποίο θα καταβληθεί ως εξής: για το χρονικό διάστημα των πρώτων τριών ετών (36 μήνες), θα καταβάλλει το ποσό των εβδομήντα επτά ευρώ (77,00€) μηνιαίως αρχής γενομένης από τον Μάρτιο του έτους 2020, και από τον Μάρτιο του έτους 2023 και για δεκαεπτά χρόνια (204 μήνες) θα καταβάλλει το ποσό των διακοσίων επτά ευρώ (207,00€). Η καταβολή των δόσεων για τη διάσωση της κατοικίας της θα αρχίσει τον επόμενο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, θα πραγματοποιείται το δεύτερο δεκαπενθήμερο του μήνα και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κυρίας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Ηράκλειο στις 10 Φεβρουαρίου 2020 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου αυτού, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

2/2 Η Πληρεξούση των Εδρών

76 08 / 8 / 16